

Hirdetések

SZENTMISÉK RENDJE:

Vasárnap és ünnepnap: De. 8 és 10 órákor és este 6 órákor.

Hétköznapi: Minden reggel 7 órákor; este 6 órákor: hétfőn, csütörtökön és pénteken.

Litánia: Vasárnap az esti szentmise előtt fél órával.

Elsővasárnapon az esti szentmise előtt egy órával **szentségimádás**.

Elsőcsütörtökön az esti szentmise után **szentségimádás Jézus Szíve tiszteletére**.

Minden péntek este ½ 9-től fél óra csendes szentségimádásra van lehetőség a templomban egyházközségünk megújulásáért.

Gyóntatás: A reggeli szentmisék előtt és alatt. Vasárnap a szentmisék alatt. Minden pénteken du. 5-től 6-ig.

A plébániahivatal félfogadási ideje:

Hétfő és Szerda De. 9-11 óra
Kedd és Péntek Du. 16-18 óra

Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni.

Keresztelési, bérnyújtási kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

Plébánosi hirdetések

Május a Szűzanyának szentelt hónap. Ezért májusban minden este ½ 6-tól májusi (Loretói) litániát éneklünk. Várjuk a testvéreket.

Pünkösdhétfőn, május 16-án kerül sor a hagyományos Karizmák Ünnepe, melyet a Máriaremetei kegytemplom parkjában tartanak reggel 9-től. Ezen főegyház-megyénk közösségei, plébániái mutatkoznak be önálló sátrakkal és színpadi programokkal. Ajánljuk családok, fiatalok számára egész napos programként!

Nagymarosi Ifjúsági Találkozó lesz május 21-én, szombaton! Reggel 9-től egész napos program, du. 4-kor kezdődik a püspöki zárómise. Plébániánkról közösen indulunk. Info Márton atyánál.

Május 29-én vasárnap *Úrnapja*. Meghalt Szentatyánk, II. János Pál pápa az Eukarisztia évét meghirdetve különös módon kérte, hogy idén Úrnapját Krisztus Teste iránti kiemelt szeretet jegyében ünnepeljük és tartsuk a körmenetet. A körmenetet a 10 órai szentmisében tartjuk.

Nyári hittantáborok

Véglegessé vált a nyári hittanos nagytábor helyszíne és időpontja. **A tábort 2005. július 3-tól 10-ig tartjuk Bárna faluban.** Ez a Heves-Borsodi Domságban fekszik. A tábor a plébánia ifjúsági szállásá alakított épületében és a körülötte lévő kertben lesz. Az épületben hideg-meleg vizes fürdőblokkok vannak. Az 1-8. osztályos hittanosainkat hívjuk erre, és az ifjúságot segítőknek. Lehet készülni a táborba!

Szerveződik a nyári hittanos **ifi tábor** is. Tervek szerint a Mecsek rengetegébe vesszük be magunkat, hogy aztán Pécsnél verekedjünk ki belőle. De az időpontja már biztos: **2005. július 25-31.**

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17. T.: 292-3113, E-mail: sztimrepleb@mail.datanet.hu). Felelős kiadó: Gödölle Márton plébános, mobil: 06-30-263-8524. E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu. Felelős szerkesztő: Bönöczk Péter, tel.: 06-20-555-1160, E-mail: p.bonoczka@freemail.hu. Internet: www.communio.hu/pestszentimrei

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
2. évfolyam 5. szám (12.) - 2005. május

Pünkösöd: Jöjj, lobogó Láng!

A mennyei Atya tekintetének kettős sugara a **Feltámadás és a Pünkösöd!** Szétválaszthatatlanok. Pünkösöd a húsvéti idő lezárása és koronája. Benne folytatódik a húsvét az Egyház történetében. A pünkösdi himnuszban ezt énekeljük:

"Édesseges vigaszunk, **drága vendég**, szomjazunk, édes lélekújulás!" Egy-egy kedves vendégünkre házunknál milyen gonddal, várakozással készülünk. A háziasszony a vacsorát elkészíti, magát kikészíti, a házigazda a fogadásra figyel. Még régebben hallottam egy versikét: "Akaszd ide a magányodat az előszobafogasunkra, lépj a szobánkba melegedni, és felejtse el magadra venni, ha elmegy."

Az Atya Lelke, a Jézus Lelke ez a „drága vendég”, aki érkezik. Kezdetben tapintatos vendég, de ha szívvel fogadom, lassan házigazdammá változik (saját otthonomban is), **én leszek az ő vendége**, és a versike gondolata valóra válik - de fordítottan: A Szentlélek

látogatása után én felejtsem el magamra venni magányomat, kedvetlenségemet, visszavenni a bűneimet. Már egy olyan vendégem esetében is így van ez, akire nagy tisztelettel tekintek, és akinek látogatása a szeretet lelkületét hozza el,

hát még ha Krisztus Lelke látogat! („Zakeus, ma a te házában kell megszállnom!”) Lehetséges ez? Megújít téged a Szentlélek, legalább évről évre?

Az Apostolok Cselekedeteiben **Pünkösöd ünnepe a közösségben három változást** hozott:

A félelmet elűzi: A félelemnek a legmélyebb gyökere mindig ez: Árván maradok! A Mester halálával az apostolokra ez

szakadt rá. Hiszen ők mindent odahagytak érte! Nincs aki megvédje őket. Jézus: "Nem hagylak árván benneteket!" "Jobb nektek, ha elmegyek. Mert ha nem megyek el, a Vigasztaló nem jön el hozzátok." 1Ján 4,18: "A szeretetben nincs félelem... Aki fél, az még nem tökéletes a szeretetben." Nem

is csoda. Az Egyház születik meg. Lehet egyáltalán félelem abban, aki egy Anyaszentegyházban él? És valóban ÉL?

Egészse tesz: "Simogasd a darabost, fölmelengsd a fagyost, útra vidd, ki tévelyeg." Jézus Lelke 'eszünkbe juttatja', ami a Szentháromság közössége az emberek között, és hogy **Krisztus képe lehetek a világban.** Úgy élek?

Szeretetet gyűjt: Nem csak a bennem rejlő természetadta erőket renanzi, hanem új lángot lobbant! Isten teremt engem egy-egy emberi találkozásom, cselekvésem pillanatában, ha figyelek rá, és teremtő szeretetéhez alakítom magam.

Pünkösdkor a Lélek arra hív minket, hogy **kutassuk az idők jeleit** és értelmezzük őket az Evangélium világánál. Körülöttem a világban minden esemény (háború, nyugdíjazásom, unokám születése...) egyben jel is, az Atya üzenete számomra. Amikor megkérdezték Karl Barth-ot (híres svájci teológus), hogyan készíti vasárnapi beszédeit, azt felelte: "Egyik kezembe veszem a Bibliát, másikkba az újságot, és az utóbbit Isten Szavának világánál olvasom." Valamennyiünk számára meghívás ez az út. Az Úr Lelke vezessen Benneteket!

Márton atya

Vers

Angelus Silesius:

Könyörgés a Szentlélekhez

Szentlélek! Fő jó! Szent neved
Borítsa lángba szívemet!
Tüzednek édes lángja fennen
Lobogjon vígan én felettem.
Ébresszen bennem szent kegyed
Szerelmes, élő, nagy hitel!

Világíts át, Te, drága Fény,
Nehogy sötétben haljak én.
Te szent árnyékod hűvösítsen,
Hogy idegen tűz ne hevítsen.
Szívemnek kertje élni fog,
Ha hull rá égi harmatod.

Fő Vigasz, várom jöttödét,
Csókold életre lelkemet.
Ajándékaid, mint a tenger,
S Nélküled koldus csak az ember.
Itt van szívemnek kelyhe, Te
Pünkösd borával töltsd tele!

Add, ha parancsod megjelen,
Katonaként én megtegyem.
Te jó tanácsod hadd vezessen,
Különböztessen jól, helyesen.
Szent értelmeket ha adod:
Felismerem akaratom.

Arany folyam vagy, Bölcsesség,
Szerelmed csókja bennem ég,
És így a szívem tudja, érez:
Milyen jó vagy Te és mily édes.
Szemem mindig csak Rád tapad:
Igazság Lelke csak Te vagy!

Megígérted, jó Jézusom:
E vendéget én megkapom.
A szívem várja vágyva, halkan,
Őt várja ez az üres barlang.
Boldog lesz, majd ha áldva jó:
Örökre nálam marad Ó!

(Fordította: Szénási Sándor)

A váltásdíj

Húsvét vasárnap egy pap üres kalitkával ment fel a szöszékre.

Tegnap, ahogy a városban sétáltam megláttam egy kisfiút, aki kalitkát lóbált a kezében. A kalitka aljában három kis madárka reszketett a hidegtől és a félelemtől. Megállítottam a fiúcskát és megkérdeztem,

- Hát neked mid van, fiam?

- Csak néhány öreg madaram.

- Mit fogsz velük csinálni?

- Hazaviszem őket, és szórakozni fogok velük. Kihúdom a tollaikat, hogy így elkezdenek egymással verekedni. Nagyon jól fogok szórakozni.

- De előbb-utóbb beleunsz majd a madaraidba. Utána mit csinálsz velük?

- Hát, szerzek egy macskát, azok szeretik a madarakat, majd odaadom nekik.

A pap csöndben volt egy pillanatig.

- Mennyit kérsz azokért a madarakért?

- Tessék?!!! Miért, magának biztosan nem kellene ezek a madarak. Hiszen csak egyszerű mezei madarak. Nem is énekelnek. Még csak nem is szépek!

- Mennyi? - kérdezte a pap újból.

A fiúcska ránézett a lelkészre, mintha azt akarná mondani, hogy nem normális, majd rávágta:

- Tízezer forint!

A pap benyúlt a zsebébe, elővett egy tízezer forintost, és odaadta a fiúnak, aki a következő pillanatban már el is tűnt. Akkor a pap felvette a kalitkát, és elvitte az utcácska végébe, ahol egy kis park volt. Letette a ketrecet, kinyitotta az ajtaját, és gyöngéden megkocogtatta a rácsot, hogy elrepüljenek a madarak.

Ez a történet megmagyarázta a szöszékre felvitt üres kalitkát, a pap azonban tovább folytatta a történetet.

Egy nap a Sátán és Jézus beszélgettek. A Sátán pont az Éden kertjéből jött, és büszkén, dölyfösen pöffeszkedett.

- Megszereztem az összes embert! Cspadát állítottam nekik, amiről tudtam, hogy belesétálnak. Meg is fogtam mindet!

- Mit fogsz velük csinálni? - kérdezte Jézus. A Sátán így válaszolt:

- Ó, borzasztó jól fogok velük szórakozni. Megtanítom őket, hogyan házasodjanak össze és váljanak el egymástól; hogyan gyűlöljék és bántsák egymást; hogyan igyanak, kábítószerezzenek és átkozódjanak. Megtanítom nekik, hogy hogyan kell fegyvereket gyártani, és hogyan kell ölni. Nagyon jól fogok szórakozni!

- És mit csinálsz velük, ha már meguntad? - kérdezte Jézus.

- Hát elpusztítom őket.

- Mennyit akarsz értük?

- Ó, nem hiszem, hogy szükségem lenne ezekre az emberekre. Teljesen értéktelenek. Ha megvennéd is őket, gyűlölni fognak, leköpnék, átkoznak és megölnék. Jobban jársz, ha sorsukra hagyod őket!

- Mennyi? - kérdezte Jézus megint.

A Sátán gúnyosan Jézusra mosolygott:

- A véred, az összes könnyed és az egész életed!

Jézus így szólt: "Megegyeztünk!"

Aztán kifizette az árat...

A pap felemelte a kalitkát, kinyitotta a szöszék ajtaját és lejött a pulpitusról.

Mi is szabadok vagyunk!

Ó, ha csillag volnék
Kerek égen,
Csorogna a földre
Sárga fényem –
Jaj, de onnan
Vissza sose járnék,
Anyám nélkül
Mindig sírdogálnék.
(*Weöres Sándor:*
Buda éneke)

Habemus papam!

2005. áprilisa jelentős hónap volt a világegyház életében. E hónap elején vesztítettük el – vagy inkább nyertük meg immár égi szószólónknak – II. János Pál pápát. A világméreteket öltő, és nem csupán a katolikusokra korlátozódó gyász is jelezte, hogy egy szent, karizmatikus ember távozott el közülünk.

Pápasága elején energikus, világjáró szentatyaként hirdette Krisztus evangéliumát, míg élete alkonyán vállára véve és békés derűvel viselve keresztjét életpéldájával mutatta meg a Jézushoz vezető utat!

Hálás szívvel köszönjük, hogy a Jó Isten nekünk adta II. János Pált, valamint azt is, hogy XVI. Benedek pápa személyében méltó utódot és vezetőt adott egyházának!

II. János Pál:

Mosolyod

Mosolyod, mely szívből fakad,
Aranyozza be arcodat!
Mosolyod nem kerül pénzbe,
Mégis sokat ér testvéred szemében.
Gazdagítja azt, aki kapja,
S nem lesz szegényebb az sem, aki adja.

Pillanatig tart csupán,
De örök nyomot hagy maga után.
Senki sem oly gazdag,
Hogy nélkülözni tudná,
És senki sem oly szegény,
Hogy meg ne érdemelné.
Az igaz barátság látható jele,
Hintsd be a világot egészen vele.
Mosolyod: nyugalom a

megfáradottnak,
Bátorság a csüggedőnek,
Vigasztalás a szomorkodónak.
Mosolyod értékes, nagyon nagy jó,
De semmiért meg nem vásárolható.
Kölcsönözni nem lehet, ellopni sem,
Mert csak abban a percben van értéke,
Amelyben arcodon megjelen!
És, ha ezután olyan találkozol,
Aki nem sugározza a várt mosolyt,
Légy nagylelkű, s a magadét add,
Mert senkinek sincs nagyobb
szüksége mosolyra,
Mint annak, aki azt másnak adni
nem tudja

„Legyetek derűsek! Én is az vagyok.”
(II. János Pál pápa, nem sokkal halála előtt)

Zarándokút Győrbe

Április 16-án kora reggel zarándokútra indultunk Győrbe, a vért könnyező Szűzanya kegyhelyére. Megtöltöttük a buszt, a szívünk pedig telve kegyelemmel. Különösen annak örültünk, hogy Márton atya is velünk tartott: mi a juhok, ő a jó pásztor.

Marika néni jóvoltából elől ülhettem, csodálhattam a természet bontakozó szépségét, a virágzó fákat, a zöld füvet, amely mint fátyol takarta be szemem előtt a látóhatárt. Új szívvel, új lélekkel mentünk, hiszen az idei első zarándok utunkra indultunk.

Először a kármelita templomot látogattuk meg, ahol az altemplomban nyugvó (különösen Szűzanya tiszteletéről híres) Marcell atya sírjánál imádkozhattunk boldoggá avatásáért – ezt teszik a kápolnában imádkozó hívek is naponta, szünet nélkül.

A Székesegyházban Márton atya azon a helyen mutatta be a szentmisét, ahol II: János Pál pápa imádkozott a kegykép előtt 1996. szeptember 7-én. A Szűzanya képe 1697. március 17-én reggel 6 órától 9 óráig véres könnyeket hullatott. A rendkívüli jelenséget a templomban jelenlevő hívek vették észre. A hír gyorsan terjedt a városban, valláskülönbség nélkül siettek oda az emberek. Valamennyien megdöbben csodálkozással szemlélték az eseményt. A képet vizsgálatnak vetették alá, de természetes magyarázatot nem találtak. A vér a vizsgálat alatt is csorgott a Szűzanya szeméből. A véres könnyeket egy fehér gyolcskendővel itatták fel, ezt később díszes ezüstkeretbe foglalták. Minden év március 17-én, több száz zarándok áll sorba, hogy a véres kép előtt tiszteletét tegye, megcsókolja.

Utána bementünk a szentek kápolnájába, ahol Szent László királyunk előtt csendben leróttuk tiszteletünket. Ebben a kápolnában nyugszik boldog Apor Vilmos vértanú püspök, aki 1945. április 2-án életét áldozta a Püspökvárba menekült asszonyok és lányok védelmében.

Megnéztük az üveg alatt féltve őrzött püspöki palástját, véres ruháját a pincében, ahol egy orosz katona halálosan meglötte. Videón hallhattuk és láthattuk a püspök búcsúszavait, intelmeit paptestvéreihez és hallottuk az akkori szemtanúk vallomását. Nagyon megható volt.

Hazafelé megnéztük a Bodajki Segítő Szűzanya kegytemplomát, majd felmentünk a Kálváriadombra és imádkoztunk a keresztre feszített Jézus előtt.

A hazafelé úton megálltunk fagy-laltonni: lelkünk tele kegyelemmel, hasunkban is legyen valami finom, édes, üdítő. Aztán Istenre, a Szűzanyára és Laci buszvezetőnkre hagyatkozva hazaindultunk, majd az esti órákban hazakerestünk. A Szűzanya mindig hív a kegyhelyekre: „Gyertek máskor is!”

Imádságos lélekkel:

Pappné Erzsike

Mini-tábor Csobánkán

Az április 22-i hétvégén vidám gyerekcsapat indult útnak a plébániáról a 82-es busz felé. Tanév közbeni hittanos hétvége, amolyan mini-tábor, ahogy Márton atya nevezte. Micsoda kaland! A 22 felső tagozatos hittanost a 9 segítő (ífi segítő és 2 anyuka) igyekezett összerázni, de nagyon nem kellett, mert „élt” a csapat magától is. Megbirkóztunk az egyik első feladvánnyal is: hogyan lakjunk be 31-en egy 20 főre tervezett házacskát. Végül mégsem a falakat nyomtuk ki, hanem a szívünket tártuk nagyobbra, és lám, sikerült! Volt még egy 's más: gyertyafényes késő esti mise; félnapos kirándulás (Holdvilág-) árkon-bokron, szögesdróton keresztül; közben spontán denevér-les; hideg zuhany alatti létra-mászás; szindarabok; vetélkedő... Jézus fáradt, de egységbe kovácsolódott csapatként érkezünk haza. Istennek hála! (Mikor lesz a következő?) (Zar--dok)

Megtanultunk vízen járni is!

"Nehezen indultam meg a gyermekek felé, de az ő közvetlenségük engem is kinyitott. Óriási élmény volt számomra a kis csoporttal való szindarabra felkészülés, ahol megnyilvánult, hogy mennyi minden van a gyerekekben, mennyire

tudtak engem is lelkesíteni. Igazi kis csapat alakult belőlünk az előadás kezdetére! Remélem, hogy ezek a barátságok igazi közösséget alakítanak majd ki köztünk, Isten gyermekei között." (Nagy T. Niki)

„Ezek a mai fiatalok”

Sokszor mondjuk, mi öregek, keserű szájjal, fejsóválva: „Ezek a mai fiatalok!” Hát milyenek a mai fiatalok?

Húsvét vasárnapján, amikor a templomból hazajöttem, az íróasztalon a legfrissebb ÖrömhírLevél a 6-7. oldalon volt nyitva, s a bekeretezett szövegen akadt meg a szemem: „Ne egy ember arcában keressétek Krisztusét, hanem minden ember arcában fedeztétek fel Krisztus képmásának egy kis részletét!” Valóban minden ember? Az utcán is? A parlamentben is? (Amikor én a Parlamentben jártam, üres volt...) De a templomban, s az onnan kijövő emberek arcán – ott igen, ott felfedeztem. Milyen jó visszagondolni...

A nagyszombati, este kezdődő és hosszú szertartásra félve mentem el, hogyan jövök majd haza egyedül, éjszaka? De csak elmentem... Amikor iparkodtam a buszhoz, hogy a utolsó járatot le ne késsem, egy fiatalember sietett utánam. Kiderült, hogy nem azért, mert arra vezetett az útja, hanem hogy engem elkísérjen a buszig, ott megvárja, míg bejön a busz és felszállok. Aztán sietett vissza, mert Márton atyával még beszélnie kellett. Az édesanyja nem tudott eljönni a szertartásra, de sok munkájában sem feledkezett meg rólam, a volt szomszédjáról, s megkérte a fiát, hogy legyen gondja rám. Nagyon jólesett! Köszönöm Magdika, köszönöm Győző!

Húsvét vasárnap nagymise előtt már $\frac{3}{4}$ 10-kor úgy tele volt a templom – hála Istennek – hogy ülőhely, de még kicsit kényelmesebb állóhely sem volt sehol. De ahogy megálltam elől, egy fiatalasszony rögtön felállt a helyéről s átadta nekem a széket, ami egy térdeplő mögött volt. Annak is örültem volna, ha csak az egyiket kapom meg, mert térdelni is jobb, mint állni. Hiába akartam legalább egy kis időre az egyiket visszaadni, nem fogadta el, mondván, hogy nem fáradt, tud állni. Percek múlva hozzám közel megállt egy szintén idős asszonyka, dagadt lábakkal, s 1-2 perc múlva utána furakodott egy 8-9 év körüli kisleány. A karját fogta meg a néninek – ahol elérte – jelezve, hogy mondani akar valamit. Aztán láttam, hogy megy vissza a kislány, utána a néni mosolyogva. Vezette a saját ülőhelyére.

Ezek mind fiatalok. A betlehemes szereplők, a hittanosok – mind mai fiatalok. S volt rajtuk – van rajtuk – Krisztus jóságos arcvonásából többkevesebb részlet!

Ezek a mai fiatalok! Deo gratias!

Piri néni

Anyáknap-i köszöntő

Lapunk megjelenésének napján van Anyák napja. Az alábbi összeállítással az édesanyákat köszöntjük!

„Ha gyorsan írok, most is megcsinálom még velem, hogy megfordítva írom az S-et. Amikor észreveszem a hibát, mindig teleszalad a szemem könnyel, és megcsókolom a szívemmel azt a ráncos, öreg kezét, amelyik a kígyóbetűt először mutatta meg nekem.” (Móra Ferenc)

Szeretettel köszöntjük az édesanyákat!

„Egy napon így szólt anyám:
– Írhatnál rólunk is valami könyvet.
– Nocsak! – néztem a szavai után,
majd tréfára fogván a dolgot, azt
kérdeztem boltos módra: – milyen könyv
legyen az, vidám-e vagy szomorúságos?
– Igaz legyen. - mondta

...

Anyám könnyű álmot ígért hozzá. Nem tudom: kinyújthatom-e kezem a felkínált pohár után. Az a különös érzés szorongat most, hogy a hullámok másfelé sodortak, mint amerre evezőimet irányítottam: ezt várják-e vajon az otthoniak? A gondjukban akartam velük osztozni, de minden jel szerint csak a magamét sikerült velük megosztanom.

Megszaporítottam a terhet a vállukon.”

(Sütő András: Anyám könnyű álmot ígér)